

CA LA MEUCA

CAPÍTOL TRENTA... DE LA SÈRIE DESCONFINANT

L'agent està assegut en una cadira lluny de la taula de cuina que, com sempre, està bruta i enganxifosa. A manera de taula, l'agent té, sobre els genolls a la Sónsoles i sobre el cul d'ella els certificats oficials que va omplint.

Ventiladas sí están las habitaciones, ¿no?

Muy ventiladas, contesta la Sónsoles que sembla encantada en el seu paper d'escriptori.

Y las camas serán anchas...

Para lo que sirve...

Bueno pero anchas son... Es que si no, he de ponerlo en el informe...

¿Mascarillas?

Algunas, las utilizamos como condones.

L'agent es fa un tip de riure i un tip de donar copets al cul de la Sónsoles.

¿Don Alejandro? Soy Puri, es que si quiere le puedo reservar hora para el martes, como nos van a desconfinar... Bueno si prefiere ir a la Barbería allá usted... Ya me extrañaba a mi... Así que le apunto. Gracias, le espero con impaciencia... La Puri penja el mòbil i consulta una llarga llista.

¿Respiradores? No claro, ¿para qué? Y lavabos, para limpiarse las manos, digo.

Bidets, sobre todo bidets.

Seguro que les dejan abrir, está saliendo un informe estupendo...

Entra un segon agent. Enlloc de mascareta, porta unes bragues vermelles tapant-li la boca i el nas. Arriba todo conforme. Anda la mesa que te has montao, cabrón.

José, te has confundido de

mascarilla.

L'home ho comprova. Anda la hostia, pues ha sido sin darme cuenta. Es posa les calces a la butxaca. Lo que te decía, que todo fenomenal, muy limpio y todo, pero hay un cambio de reglas. Están prohibidos los columpios... Ah no espera, eso es en los jardines... Repasa la llista. Así, que hasta el mes que viene, los viejos no pueden venir... para no aumentar la lista de difuntos, será.

Pero si ayer dijeron... Bueno ni me acuerdo de lo que ayer dijeron...

La Puri segueix telefonant. ¿Cómo que tiene pleno? Ah, del partido... Moción de censura ¿eh? Pues ala, mocionen, sí señor pero no le puedo dar otra hora, don Antonio, lo siento... Todo ocupado, todo... Sense que li faci cap gràcia però dissimulant. Uy sí, las chicas lo pasaremos estupendamente con tanto entrar y salir...

La que s'incorpora ara a la cuina és la Encarnita. Porta un ull morat. El muy hijo de puta. Ahora va y me dice que no tenemos dinero y que mejor será morir del Virus que de hambre.

¿Así que vuelves?

Vamos, es que me quedo. No quiero verle nunca más.

La Madame siempre dijo que no era un novio para ti.

¿Cómo está?

Bien, reclutando chicas.

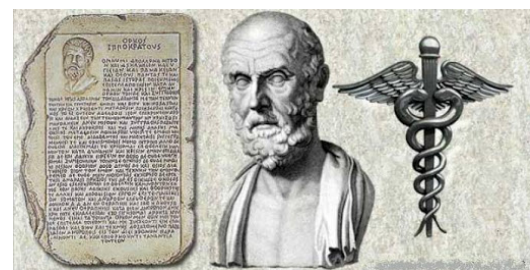
Sona un mòbil. L'agent escolta un moment. Penja entristit.

Lo siento chicas pero no podréis abrir. Dicen que debéis el IBI del último año y eso sí que es sagrado.

TO BE CONTINUED

HUMANOTECA

ELS MESTRES

Les malalties no ens arriben del no res. Es desenvolupen a partir dels petits pecats que fem diàriament contra la Natura. Quan s'han acumulat prou pecats, apareix sobtadament la malaltia. HIPOCRATES (460 a C)

Els metges saben que la salut d'una població no s'aconsegueix amb medicaments; que és molt millor, fàcil i prudent adoptar mesures preventives per evitar malalties. R. OWEN (1771-1858)

On s'estima l'art i la medecina, s'estima a la humanitat. PLATÓ (427-347 a C)

Tres frases que demostren la absoluta inutilitat de donar consells i de comunicar coneixements. Els savis, ho tenen pelut.

LA LLUFA

EL VEÍ DEL SEGON SEGONA

El meu carrer és tan estret, que durant el confinament, hem estat incomplint la distància de dos metres amb els veïns de l'edifici del davant. Tot i això, a les vuit en punt. Mig barri surt als balcons per aplaudir al personal sanitari. Entre ells, un tipus que hivern i estiu va per casa amb samarreta imperi i calça curta. És, naturalment, un ciutadà compromès.

Vostè no surt a donar suport als nostres sanitaris, eh? Va preguntar-me un dia.

No senyor, sóc molt tímida i els del primer em veurien les calces.

Així va el país, sense consciència comunitària no anirem enlloc, va sentenciar mentre es girava d'esquena.

Fa tres dies al anar a treballar –jo sóc infermera- vaig trobar el veí al pàrquing, picant sobre el capó d'un cotxe a l'interior del qual hi havia un noieta prim i cansat.

Busca't un altra plaça i si no la trobes et vens el cotxe, o el cremes que és més segur. I una altra cosa, si et torno a veure pel barri, et denuncio. No tens cap dret de viure entre gent honrada. Okupa! Al teu país hauries de tornar, mal parit i no venir aquí a infectar-nos tota la ciutat.

L'home va deixar de picar sobre el cotxe, però sense deixar d'amenaçar. I no surtis d'aquesta merda de cotxe que tens, fins que jo sigui fora.

Finalment va desaparèixer.

El noi va sortir del cotxe. Ens vàrem somriure. Treballem al mateix Hospital. Hola Tahar, el boig de sempre, eh? Per què li vas dir que treballaves al Clínic?

Una pista, la LLUFA no va pel Tahar.